

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter matrimonium nullum ex defectu veri consensus sit ratificandum.
§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

§. I.

Qualiter matrimonium nullum ex defectu veri consensus sit ratificandum?

- 1 Plures consentiunt fidem consentientem obligatum esse verè contrahere.
- 2 Oppositorum probabilitate non caret.
- 3 Si tui ficti consensus indicia praebeantur, non es obligatus contrahere. Non est tamen indicium dispar conditio contrahentium.
- 4 Ratione damni quod semper imminet tenetur fidem consentientem contrahere.
- 5 Ex vi contractus non videtur ab hac obligatione te esse immunitum.
- 6 Plures affirmant coniugem verè consentientem non teneri renouare consensum.
- 7 Probabiliter est obligatum esse.
- 8 Quae dicta sunt de ficto consensu, dicenda sunt de consensu extorto per metum.

Pluribus placet fidem consentientem obligatum esse ex vi contractus ad verum consensum praestandum, tum ex virtute fidelitatis, quā obligatur traditionem externam praeflare veram, & non fictam, si enim ex promissione de futuro nascitur obligatio verum efficiendi, quod promittitur, sic ex traditione, seu assertione praesenti nascitur obligatio reddendi de verum quod assertur, cum ergo assertat, ego te accipio in meam uxorem, tenetur eam verè, & ex animo accipere, tum ex virtute iustitiae, qua vnicuique suum ius redditum est, at coniugi verè consentienti debetur verus consensus, ut sic et qualitas seruerit in contractu, ergo quoniam ficte consentiens verè consentiat, praeditis obligationibus non satisfacit. Præterea omnes Doctores fatentur, si ex hac fictione aliquod damnum coniugi verè contrahenti proueniat, obligatum esse ad illius reparationem, vt potè quod iniuste datum est: at semper ex hac fictione damnum prouenit coniugi verè contrahenti, quod per se nulla alia via nisi matrimonium contrahendo reparari potest. Quippe cogetur coniux verè consentiens vel Religionem intrare, vel semper impunitam manere, cum ab Ecclesia nunquam creditum sit ficte alterum consensum, tametsi ante contractum præficationem ficti consensu faceret prudenter namque contrario facto iudicaret à præficatione recessisse. Tenetur ergo verè contrahere, ut huic damno, quod à praedita fictione inseparabile est satisfaciat. Arcta ita docent Ioann. Malor. in 4. disp. 27. q. 1. Petr. de Soto lect. 3. de matr. §. primum. Petr. de Ledesm. 9. 4. art. 4. dub. 1. §. in hac difficult. Petr. Gregor. lib. 9. Syntagma. c. 5. n. 5. Basil. Ponce. lib. 2. de matr. c. 5. n. 5.

Ceterum eti prædicta sententia tenenda, & consulenda sit, opposita tamen probabilitate non caret, ut immensum Petr. de Ledesm. & Basil. consenserit. Satis enim est quod cam repurauerint probabilem Victor in sum. num. 252. & alii quo referunt Petr. de Ledesm. canticum expolsi tenuerine Martin. de Ledesm. 2. p. 4. 9. 47. art. 4. Sanch. lib. 1. de matr. disp. 11. num. 5. Gaspar Hurtado disp. 3. difficult. 9. in fine. num. 35. Gutier. de matr. c. 46. n. 14. & alij. Præterea quod nou est ratione probabili, ut videbimus delicta.

Vt igitur certa ab incertis separemus, assendum est, si fidem contrahas matrimonium, & tui ficti consensus indicia præbeas, quibus prudenter præsumi potest coniugis fictionem cognouiisse, eo casu obligandus non es contrahere, ut recte adiurit Sanch. dicta disp. 11. n. 8. & conseruit Basil. dicta c. 5. num. 5. & 8. quia tunc cessat fictio, & deceptio, vt potè a coniuge cogita, neque eo posito tu coniugem decipis, sed ipsa se decipit. Ex eo autem quod disparis conditionis existas, eti Thom. Sanch. d. disp. 11. num. 8. censetur esse sufficiens indicium, ut coniugis præsumere possit fictionem in consensu adesse, oppositus longè verius existimo. Cum enim sepe viri nobilis cum ignobilibus, diuites cum pauperibus caco amore ducti copulentur, quare coniux ignobilis, vel pauper prudenter præsumere non poterit id ipsum secum conningere? Alijs si dispat inter contrahentes conditionis signum fictionis esset, semper matrimonium contractum inter dispares esset, ut nullum indicandum, vt potè cui deficit verus consensus, quod falsissimum est.

Secundo dico ratione damni, quod semper infertur coniugi ex prædicta fictione, quodque alia quam contrahendo matrimonium reparari non potest, obligatus es contrahere, sic docet expolsi Thom. Sanch. dicta disp. 11. n. 8. Et conuinctor ratione ultima pro prima sententia allata. Quippe regulariter coniux patiatur in fama detrimentum, ob cuius causam alteri nubere non poterit. Neque id permitetur ab Ecclesia, eo quod censetur matrimonium legitimè contractum esse, ut probatum est.

Secundus his, & similibus damnis ex vi contractus non videtur improbabile te obligatum non esse ad dequò contra-

hendum. Fateor namque te obligatum esse, tum ex fidelitate, tum ex iustitia cum contrabis, verè contrahere, peccatum, mortaliter in re tam gravi ea deceptione videntem, quod locum probant fundamenta num. 1. adducta. Nego tamen ex ea fictione seclusis damnis aliquam tibi subesse satisfaciendi, & denouo contrahendi obligationem, siquidem neque reines, neque acceptasti traditionem coniugis, sed per se sequi ipsa libera est, ac si nulus contractus factus esset. Ex quo ergo capite præter damnum illatum obligari potes ad contrahendum? certè ex nullo; alias si solùm ex vi contractus nascetur obligatio tollendi deceptionem, & verum consensum praestandi, qui Religionem fidè prosteretur obligatus esset verè, & ex animo profiteri, quod communiter Doctores negant apud Nauar. in c. statuum. 19. q. 3. n. 73. Sotum lib. 7. in istis. q. 1. art. 2. vers. an vere. Angles Florib. 2. p. q. 1. de voto art. 1. difficult. 4. Henr. lib. 11. de matr. cap. 11. num. 3. in fine. Aragon. 2. 1. q. 88. art. 1. initio. Man. 2. 1. sum. c. 92. num. 5. & di- ximus tract. 16. de statu religio, vbi de ratificatione professio- pis irrita.

Posito te obligatum esse saltem ex damno coniugi illato ad verum consensum praestandum, super recte dicendum qualiter illum præstare debeas? Neque dubium esse debet te obligatum esse exterius consensum internum manifestare alteri coniugi, alias matrimonium, quod sensibile signum est non perficeretur, ut recte adiuris Sanch. lib. 2. disp. 32. num. 11. adiurit Coninch. disp. 24. dub. 10. n. 9. Basil. Ponce. lib. 4. c. 24. n. 3. & 8. Gaspar Hurtado disp. 3. difficult. 9. num. 31. Difficultas in eo tantum versatur, an cum denouo consentis, & fictionem tollis, debeat alter coniux qui ex animo consentit denouo consentire, vel sufficiat prædictus consensus præteritus moraliter permittens? Affirmant illum consensum præteritus sufficiens esse Hoffens. in c. dilectione de Sponsalib. verb. contrario. Ioan. Andr. ibi. num. 7. Ancharran. num. 3. Alexand. de Neuo; n. 18. Sylvest. verb. Matrimonium. 8. q. 2. dicto 6. Nauar. sum. c. 22. num. 80. Sanch. lib. 1. disp. 32. num. 9. Coninch. disp. 24. dub. 10. num. 55. & 90. Mouentur, quia ad matrimonium opus non est, ut virtusque consensus actualiter exista, sufficiat illius moralis existentia, sicut in aliis contractibus: coniux qui verè consentit, censetur in suo consensu moraliter persistere, siquidem se ut verum coniugem trahat, ergo cum tu deinceps consentis aponis quidquid matrimonio deficiebat. Nihil ergo amplius petendum est. Hinc insit Sanch. non est tibi opus certiorum coniugem facere de nullitate matrimonii, quia haec notitia solum desiderari poterat, ut ipsa renouaret consensum.

Caterum longè verius existimo virtusque consensum renouandum esse. Mowet: quia consensus coniugis ex animo consentientis non perfuerat moraliter, eo quod tanum consenserit tacite, vel expresse quoniam tu verè, vel ficte consensum praestiteris, eo enim præstio consensu, & matrimonio apparenter celebrato, cessat illius consensus, neque ultra censetur progerari. Nam esto postmodum te ut coniugem trahat, non est quia primus consensus perfuerat, sed quia perfuerat in eius opinione ius ex primo consensu præterito acquitum. Quod manifestè convincur, nam eti coniuges verum consensum præstantes, postmodum contracto matrimonio dissidence eorum dissensus in offici quoniam le ut coniuges trahant, ergo ille trahatur non est signum, neque effectus actualis consensus, sed præteritus. Sed concessio gratis alterum coniugem in priori consensu perfuerat, ille prior consensus nunquam recte matrimonium constituerat, quia ille consensus nullus fuit, eo quod fuerit acceptatio tui corporis ablovia voluntate trahi, & sui tradicio, quam tu non acceptasti. Et inde processus ex error personæ, quam esse habem, punit, cum tamen iure naturæ ob defectum voluntatis inhabilit existerit. Nunquam ergo talis consensus quanquamque perfueret matrimonium constitutore potest. Quid enim a principio nullum est tractu temporis non coniugale scit. Ergo necessarium est, ut simul cum tuo consensu nouiter præstito alter denouo consentias, alia nunquam matrimonium, quod ex virtusque coniugis consensu coalescit perfici poteris. Auctoritate docent Felim. cap. ex parte de Re script. num. 11. ampliat. a. Palacio. in 4. d. 2. 7. disp. 1. post præc. Bartholom. a. Ledesm. de matr. dub. 1. 9. Lessius lib. 2. cap. 41. dub. 7. num. 16. in fine. Basil. Ponce. lib. 4. cap. 2. 4. num. 2. Paul. Comitol. lib. 1. respons. moral. quod. 12. o. vbi referrit sic Clementem VIII. declarasse. Gaspar Hurtado disp. 3. de matrim. difficult. 9. num. 31. Hinc inferendum est corollarium oppositum ei, quod prior sententia invuln. felicis opus esse coniugem certiorum facere de nullitate matrimonii, ut sic possit nouum præstare consensum; alia semper censetur priori consensui perfiserit, operariq; ex presumptione illius valore, ut latius §. sequenti dicemus, & iudicent Lessius, Basil. Sanch. & alij Doctores locis allegatis.

§. II